

være Tale derom ved adskillige andre Baner, som man har tænkt paa at anlægge. Det ærede Medlem nævnte en Sum, som jeg maa formode er hentet fra Skagensbanen, altsaa efter Analogien af de der opgivne Tal. Jeg tror dog ikke, det gaar an uden videre at henvise til, hvorledes det stiller sig andensteds, thi Resultatet kommer overordentlig meget an paa forskellige Faktorer, f. Ex. Terrænet. Det er jo klart, at Jordarbeidet kan være overordentligt forskjelligt paa de forskjellige Steder, og man kan derfor ikke i Almindelighed sige, hvilken Procent der kan spares, man kan kun i Almindelighed sige, at der kan spares overordentlig Meget i Anlægget saavel som i Driftsudgiften, og at denne rimeligvis i de fleste Tilfælde vil kunne nedsettes til det Halve. Det er jo denne sidste, der indvirker paa den aarlige Rente, og det er den, der kniber saa meget med at faae ud. Altsaa, jeg vil ikke gjerne binde mig i dette Dieblis, men jeg vil benytte Leiligheden til at sige, at jeg tror, at denne formindskede Type ikke blot for Skagen, men mange andre Steder vil have en betydelig Fremtid for sig.

Jeg er altsaa ikke entig med det ærede Medlem om, at der ikke er Grund til at etablere det System, der her i Lovforslaget foreslaas. Lovforslaget selv omtaler jo kun 25,000 Kr. Tilskud og halv Expropriation, medens man ganske vist indirekte anerkjender, at der bagved staar en første Klasse's Privatbane med 80,000 Kr. Tilskud og halv Expropriation. Det er et Princip, som fortjener at prøves nøie, og jeg haaber ogsaa, at det høie Thing vil gjøre det. Derfor behøver man ikke at lægge denne Bane særlige Hindringer i Veien, det haaber jeg heller ikke, man vil gjøre, hvis man for Resten finder Sagen moden.

Det ærede 3die Medlem for 11te Kredz (Thomas Nielsen) var lidet tilfreds, dog ikke saa meget med, at dette Forslag var kommet, som med, at Forslaget ikke ogsaa havde optaget Veile—Holtstebrobanen, og mente, at netop de Principer, jeg havde vedtjendt mig i det andet Thing, maatte føre til, at Indenrigsministeriet med Nødvendighed maatte modtage en Holtstebro—Veile Bane. Det ærede Medlem maa jo dog erkjende, at Regjeringen altid maa have fri Bessigt paa de Forordninger, der stilles, og jeg kan strax nævne det ærede Medlem et Moment, jeg har stillet i Spidsen i det andet Thing, nemlig Konkurrencepørgsmaalet. Det ærede Medlem kan ikke forlange, at Staten udenvidere skal understøtte Anlægget af en Konkurrencebane, der vil konkurrere i det Omfang, som den nævnte Bane vil, og det

ærede Medlem kan heller ikke forlange, at Staten skal understøtte en Linie, som er rent gal, naar Banen tænkes at skulle gjøre Gyldest som gennemgaaende Bane. Det er jo nemlig en ny Slags Tværbane i Sylland, der vil komme til at gaa noget anderledes end ellers, de fleste gaa jo i Retningen mod Vest. Denne Bane skulde nu altsaa gaa fra Holtstebro ned til Veile, men komme vi nogenfinde til det modne Standpunkt, som det ærede Medlem fra Njøbenhavn (Bloug) kom ind paa, at vi skulle have en Midtbane i Sylland, saa er det lidet rimeligt at have Retningen Holtstebro—Veile, saa er det dog mere rimeligt at holde sig til Hovedretningen fra Silkeborg og ned mod Lunderstov. Det Spørgsmaal er ikke præjudiceret ved at gaa til Give, og derfor har jeg ikke Noget mod Givebanen, men jeg har overmaade Meget mod Holtstebro—Veile Banen. Det smukke Forslag i det andet Thing om, at man kunde rette derpaa ved en Arm op til Silkeborg og en anden Arm ned til Bramminge eller Esbjerg, maa det ærede Medlem vist kjende. Det kan man naturligvis, det erkjender jeg, men det viser netop, hvor galt Linien er trukken, at man skal til at rette den ved at supplere den med to nye Baner, der ere temmelig kostbare og af meget problematisk Værdi. Derfor siger jeg, at, forbi man kan støtte visse private Baneforslag i passende Omfang, saa følger deraf ikke, at man kan støtte gennemgaaende Baner, der ville være i virksom Konkurrence med Statsbanerne og have en anden Retning end den, som en gennemgaaende Midtlinie i Sylland maa have. — Jeg veed ikke, hvad Indenrigsminister Stekel har udtalt angaaende en Bane fra Veile til Holtstebro. Jeg maa tilstaa, jeg kjender det ikke, jeg burde maasse kjende det. Men jeg tror sikkert ikke, at han har udtalt sig paa Basis af noget virkelig foreliggende Forslag eller Begjæring. Det er for mig høist sandsynligt, at han til en Deputation eller paa anden Maade har erklæret, at han vilde interessere sig for Baneanlæg i Midtjylland eller vestlige, og hvad slige Udtalelser angaar, kan der dog ikke være Tale om, at man kan lægge saa særdeles Vægt paa dem, at de skulde kunne bruges paa den Maade, at de skulde være forbindende for senere Ministre, saaledes at disse skulde tage det, som det ærede Medlem nu vil have, man skal tage. Hans Interesse for dette Baneanlæg erkjender jeg for Resten. Det ærede Medlem er jo heller ikke fornøiet med det Tilskud, der er foreslaaet til en Veile—Give Bane. Der maa jeg tillade mig at bemærke, at Veile—Give Banen umulig kan regnes for Mere end et Privatbaneanlæg af anden